other urgent work which is equally important, he has to go. That is why the responsibility is joint; that is why apart from theory, of joint and several responsibility, a Minister is entitled under statute and convention to entrust his work to some body who would answer for the Government. Having regard to the importance of the subject if a particular portfolio Minister has to answer he is expected to do so. We must provide for all contingencies; conventions can be established keeping in view the set of circumstances prevailing. As to whether he has gone for any propaganda or not, I do not know. So far as the Speaker and the Chairman are concerned, I do not think either of us have taken part in any propaganda. So far as the Chairman of the Council is concerned, it is not a matter to be raised here and any irregularity cannot be raised not only on the Floor of this House but also in the other House. The member has to address the Election Tribunal or any other proper authority. What does the Leader of the Opposition expect of me? If there is any thing like that, then the election law has to be invoked and not the rules of procedure of this House. Therefore I do not think I can do anything. Certainly I will try to get the co-operation and see that the work goes on smoothly. To that extent I seek the co-operation of every member on either side, the Government as well as the members who are not the members of the ruling party.

Sri S. GOPALA SALENNA (Mudabidri).—Sir, the held over question of mine was not taken up.

Mr. SPEAKER.—How is it that the important Question of the important member was not taken up! (*Laughter*) The member himself was not here.

Sri P. VENKATAGIRIYAPPA.—The Leader of the Opposition was telling that the Ministers were taking Government money and spending. That has not been answered.

Mr. SPEAKER.—All the members know the procedure.

Next item on the agenda may be taken up.

OFFICIAL RESOLUTION

Re: **Uniformity in the Administration of Public Health throughout the Union of India.**

Sri K. NAGAPPA ALVA (Minister for Health).—I move:

"Whereas Public Health is a matter of the utmost importance and the problems that face State Government in the administration of Public Health are common to all States;

And whereas with a view to securing uniformity in the administration of Public Health throughout the Union of India, it is desirable that Parliament should pass an Act relating to Public Health applicable to the whole of India;

(SRI K. NAGAPPA ALVA)

Now, therefore, in pursuance of clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, this Assembly resolves that the matter aforesaid and all other matters connected therewith or incidental thereto, in so far as they fall within Entry 6 in List II (State List) of the Seventh Schedule to the Constitution of India, shall, in this State, be regulated by an Act of Parliament."

MR. SPEAKER.—Resolution moved:

"That whereas Public Health is a matter of the utmost importance and the problems that face State Government in the administration of Public Health are common to all States;

And whereas with a view to securing uniformity in the administration of Public Health throughout the Union of India, it is desirable that Parliament should pass an Act relating to Public Health applicable to the whole of India;

Now, therefore, in pursuance of clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, this Assembly resolves that the matter aforesaid and all other matters connected therewith or incidental thereto, in so far as they fall within Entry 6 in List II (State List) of the Seventh Schedule to the Constitution of India, shall, in this State, be regulated by an Act of Parliament."

SRI G. V. GOWDA (Palya).—Sir, I wish to know which is the other State that has passed such a resolution. Was any decision at any stage taken to transfer the authority to the Parliament?

MR. SPEAKER.—It is a factual information for which the Hon'ble Member must wait for the Minister to answer. I am told that Madras has already passed such a resolution.

SRI G. V. GOWDA.—Another point is that, after we transfer this authority to the Parliament, in case we wish to get it back, it cannot be done by adopting this resolution.

MR. SPEAKER.—Is it a preliminary point?, Or is the Hon'ble Member merely discussing it on merits?

SRI G. V. GOWDA.—I will discuss it on merits so far as that point is concerned.

MR. SPEAKER.—That is exactly what I was thinking.

SRI K. NAGAPPA ALVA.—Sir, public health is now a matter of utmost importance and that problem faces the State Governments and the administration of public health is common to all the States. So, it was found desirable that a model public health Act should be enacted by the Parliament and the Central Council of Health which is the supreme advisory body had also advised that a common Act was very necessary. The Health Planning and Survey Committee also have said that it is

very necessary that in the enforcement of the Act there should be a uniform Bill. This was referred to our Government about a year ago. It was circulated to all the State Governments. In October we have replied to the Central Government after their second reminder that we will pass this resolution here. Madras Legislature, both Assembly and the Council have already passed similar resolutions and they have sent them to the Government of India. We have got this information from the Madras Legislature. On those lines we have drafted this resolution.

Mr. SPEAKER.—Perhaps the Centre also has intimated to this Government.

Sri K. NAGAPPA ALVA.—The Central Government have asked us to send a similar resoultion passed by this Legislature. Our Government in consultation with the Law Department have intimated to the Government of India on 13th September 1963 that the Government will get the resolution passed by the State Legislature under article 252 of the Constitution of India for the enactment of legislation by Parliament, the State Legislature retaining powers to make provisions relating to public health, sanitation, etc.

Sir, I would like to say that this kind of common law is very necessary and we have got so many advantages for the State. It does not take away any of the powers of the State Legislature. On the other hand, it will help us to enforce it because if there is to be a common law, it will facilitate us to enforce it. If there are cases or suits, we will be in a position to defend them very favourably in the High Court and the Supreme Court. Eeven in the matter of getting foreign aid, it will greatly help us to get it because in these days, we find that so much of help is necessary regarding sanitation and environmental hygiene is considered to be of great importance. Also food adulteration which has become almost a curse can be put down if there is to be a common law. Madras has already sent the resolution and it is more than 4 months since they have sent it. I am sure other States have also sent the resolutions. We have received the second reminder from the Central Government. Hence it will be in the fitness of things that we pass this resolution. It is not all controversial in any way. Hence I commend this resolution for the unanimous acceptance of this House.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಈಗ ನಮಗೆ ಒಂದು ವಿವರಣೆ ಬೇಕಾಯಿತು. ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕರ್ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆರ್ತ್ ಎಂದು ಎರಡು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳೇನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆರ್ತ್ ಅಡ್ಮಿನಿಷ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾವು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆರ್ತ್ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಇರುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

Mr. SPEAKER.—Does The Hon'ble Member expect that this resolution will be in conflict with that? That is purely administration staff and all that.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಮೆಡಿಕರ್ ಮತ್ತು ಹೆರ್ತ್ ಈ ಎರಡು ಇಲಾಖೆಗಳು ಏನಿವೆ ಅವನ್ನು ಒಂದುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು....

Mr. SPEAKER.—That is about personnel. ಯಾರು ಆಫೀಸರು ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಅಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸರ್ವಿಸೆಸ್ ಮತ್ತು ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ಎಂದು ಎರಡು ಹುದ್ದೆಗಳಿವೆ. They wanted to create one Department. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸರ್ವಿಸೆಸ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಲೂಡ್ ಆಗುತ್ತದೆ. We are labouring under that apprehension. We want to know whether both public health and medical services come together under this law.

Mr. SPEAKER.—That is a legislation yet to come.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—We do not know whether the Director of Medical Services will be kept out of the Act to be passed by the Centre. That is not made clear here.

Sri K. NAGAPPA ALVA.—The amalgamation of two Departments will be made for administrative convenience. The idea is that with one Directorate, the amdinistration will be more efficient. That has nothing to do with this. This is a comprehensive Act under which medical, health and all those things will come. Today health is the subject that is all comprehensive. Environmental hygiene, sanitation, curative and preventive aspects come under this Act. It is a comprehensive Act.

Sri G. V. GOWDA.—To my knowledge, perhaps this is the first time after the framing of the Constitution we are dealing with such a resolution. Entry 6 in List II of the Seventh Schedule relates to public health, sanitation, hospitals and dispensaries. It is stated that it is a subject common throughout India and we cannot ignore several aspects of the subject which are common throughout India. If that is the reason, there are other subjects in which the Government of India could have taken special interest and enacted a common law especially regarding agrarian reforms. Every State is being urged to implement land reforms. The Central Government could have on the other hand directed the States to adopt such a resolution and send it so that a common law could have been passed by the Parliament. That, they have not done. What speciality is there so far as Health is concerned, I fail to understand.

2-30 P.M.

Mr. SPEAKER.—List 'A' is State list, it is not a concurrent list. That is why delegation is necessary. Article 252 of the constitution makes it very clear.

Sri G. V. GOWDA.—First of all, there must be agreement between two or more States. That means, before Madras adopted such a resolution, they should have consulted Mysore.

Sri K. NAGAPPA ALVA.—There is no question of any State asking us. From some State the initiative must come. The Central Government have requested us to pass and send this resolution and all the State Governments have given their concurrence.

Mr. SPEAKER.—I believe that there must have been a conference or meeting at which all these points must have been discussed.

Sri K. NAGAPPA ALVA.—The Central Council of Health have unanimously decided about this in 1953. Again last year, it was decided. All have agreed about these things.

Sri G. V. GOWDA.—Shall I take it that all the State Governments have agreed ?

Sri K. NAGAPPA ALVA.—All the States have agreed and the Madras Government have also agreed.

Sri G. V. GOWDA.—What are the benefits that we could derive from adopting such a resolution, I do not know, except the fact that some authority of the State legislatures is taken away.

Mr. SPEAKER.—Financial assistance, foreign exchange assistance—all these become easy. That is why all the States have agreed. They would not have agreed unless it was so good.

Sri G. V. GOWDA.—Supposing a couple of years hence the State Government is able to stand on its own legs, in such a situation is it possible for us to adopt a resolution and get back that authority ? Because under article 252 (2) any Act passed by the Parliament can be amended or repealed only by an Act of Parliament. We cannot pass another resolution and take back that authority to the State.

Mr. SPEAKER.—Sri Gowda can supplement it. Any Act passed by the Parliament is limited to that Act and nothing else. That is not going to exhaust all the power that the State legislature can exercise.

Sri G. V. GOWDA.—I know of the RMDC case where it was held that once we transferred our authority to the Parliament, the particular State legislature had no competency to legislate on that particular subject which has been transferred.

Mr. SPEAKER.—Why do we need a commentary on that ?

Sri G. V. GOWDA.—Sir, we are transferring competency to legislate on a subject namely health. Can we get it back when we want ?

Mr. SPEAKER.—Supplementing or adding to that we can certainly do. We cannot change or repeal the Central Act. But the whole field is not exhausted. All that is done by a virtue of this Resolution is that power is given to them and that power is exercised and to the extent of the exercise of that power as embodied in that Act, only we are barred.

Sri G. V. GOWDA.—In respect of other matters ?

Mr. SPEAKER.—We are not barred. The Hon'ble Member's arguments amount to this that after this Resolution is passed, the State legislature shall have no power whatever and item six shall be deemed to have been taken away from the State list and embodied in list 1.....

Sri G. V. GOWDA.—Let us assume that so far as health is concerned, there could be only ten enactments that could be passed. We transfer under articles 251 this matter to be enacted by Parliament and Parliament enacts only one law out of ten. What about the rest ?

Mr. SPEAKER.—The other 9 items are still open to us.

Sri G. V. GOWDA.—In my opinion, it is not possible, Sir.

Mr. SPEAKER.—The normal idea of the transfer of property should not be brought in here.

Which provision of the statute says that when a Resolution is passed, then we have to re-clothe ourselves with power which has not been exhausted? Under what provisions of the Constitution is it said that after the passing of a Resolution of this kind, after a portion of the field has been covered by the statute, if you want to enter a field not covered by a statute of the Parliament, you require a re-transfer from the Parliament to the State?

Sri G. V. GOWDA.—There is no provision here.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI (Afzalpur).—If by law, Parliament retains any power to make any rules in future, that will be tantamount to deprivation of these powers.

Mr. SPEAKER.—Purely from a juristic point of view, what the Hon'ble Member says, may not be correct because Government cannot say that the State should not legislate. They are given power to legislate not negatively but positively with regard to the provisions that will be embodied in the Act. If they cannot legislate in the statute itself, by implication they can include it in the rules.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಈ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯದ ಮೂಲಕ ನಾವು ಏನು ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ನಮಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಏನು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

Mr. SPEAKER.—It is purely an opinion.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ತಮಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರು ರೈಲ್ವೆ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ನಾವು ಈಗ ರೈಲ್ವೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಏನೇನು ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಬಹುದು; ಏನು ಕಾನೂನು ಮಾಡಬಹುದು, ಪಾಸಿಟೀವ್ ಆಗಿ! ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತನ್ನು ಅವರು ಪೂರ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆರ್-ಇಂಡಿಯ ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ, ಮೆಡಿಕಲ್ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಅವರು ಕೆಲವು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆಗ ತಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಕಾನೂನುಗಳು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನು ಆಗುತ್ತವೆ! ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಅಧಿಕಾರಗಳು ಉಳಿಯುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದು ಈಗಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನಾವು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಗೌಡರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—Let us hear Sri G. V. Gowda fully.

Sri G. V. GOWDA.—When we adopt a resolution transferring the authority to legislate on item 6 that item, so far as we are concerned, would not be in the State List.

Mr. SPEAKER.—Suppose the Resolution further says "We hereby resolve not to exercise any power at all." Then we deprive ourselves of the part to legislate.

† Sri G. V. GOWDA.—Any resolution passed should be in conformity with article 252 (1) which says that the Parliament is given power to legislate on any subject-matter that is found in the State List, where desirable. So far as this State is concerned, item 6 'Public Health and Sanitation' will not be in the State List. Even assuming that we can exercise authority in respect of other matters on which Parliament has not passed any law; there is no corresponding provision to take back the authority by adopting a resolution in the like manner. That difficulty

is there. There is no provision in the Constitution that by adopting the resolution, the authority already transferred should be re-transferred to us.

Mr. SPEAKER.—A positive enactment in the Central Legislature is the one that debars you, and not the Resolution.

Sri G. V. GOWDA.—In a like manner there is no provision in the Constitution to get the authority back and that is the reason why we should not agree to the proposal to transfer the authority irrespective of other considerations. Secondly, let us also assume that the Parliament by its own Act repeals the authority it has taken; suppose one State does not agree to take back the authority, what would be the consequence? Suppose the Parliament by an Act repeals and from that date all the laws enacted by Parliament will have no effect on the States. Suppose Mysore and Madras join together and adopt a resolution and send it. Later on, the Parliament goes on enacting laws in respect of that subject-matter which is applicable to both of us. In course of time one of us wants back the authority. The Parliament enacts a law repealing that. Then Madras says 'I do not want to take back that authority.' Is the single State competent to get back the authority? That is also a serious problem, a sensible problem because I do not know under the Constitution when two or more States express a desire to transfer, unless all those States join and make a request to the Centre...

Mr. SPEAKER.—Does not the member think that the Centre would have considered that?

Sri G. V. GOWDA.—Suppose after ten years we want back this authority to legislate on public health, then what is to be done? There is no corresponding provision in the Constitution. Such being the case, it is not desirable to transfer the authority or power vested in this legislature.

Sri S. M. KRISHNA (Maddur).—Sir, I would like to say a few words with reference to the resolution that has been placed before the House. All of us are aware, Sir, that we are trying to find a way out of the Constitution. In other words, we are trying to amend the Constitution, amending in the sense, that when the framers of the Constitution have categorically stated that there are certain areas wherein the State Governments should have the ultimate say according to List II, item 6, we are trying to transfer the authority now. It covers a vast ground like public health, sanitary, hospitals, dispensaries. There has been a criticism that of late the tendency in India is towards centralisation and we have also stated very many times that State Governments are being reduced to the level of municipalities. At every stage if we go on transferring our authority to the Central Government whether it is in the field of public health or agriculture or any other matter, naturally to that extent the responsibility of the State Government is being curtailed and limited. Sri G. V. Gowda did make a relevant point by referring to Article 252 which prescribed a minimum of two States for this Act to come in for such authorisation or transfer; there will have to be a minimum of two States. Today, all of us may be well disposed of towards the

(SRI S. M. KRISHNA)

idea of transferring the power to the Central Government. But a time may come when all of us may feel the necessity of withdrawing the authority. The question arises whether the State Legislature will have the competence to withdraw the power that it has transferred. With my limited knowledge of the Constitution and after reading article 252 (1) and (2), I do not think we can successfully assert our right to withdraw.

Mr. SPEAKER.—It simply gives them the concurrence or clothes them with the power. We do not transfer; the idea of transfer is not there as otherwise the word 'transfer,' would have been inserted in that. The wording is different.

Sri S. M. KRISHNA.—If we give up our authority to legislate in a particular area, it would mean that we have transferred that. From the legalistic point of view, is there any way for the State Legislature to go back on the resolution that we might pass today? Supposing we do not want the Central Government to pass any legislation about this and this House, by some resolution withdraws that authority that we have given them.....

Mr. SPEAKER.—It is one thing to clothe another man with power and something more that comes thereafter by virtue of the exercise of that power he shall have taken a step. When any step is taken, that cannot be altered by an amendment of this legislature; that is exactly the effect.

Sri S. M. KRISHNA.—In other words, we are abrogating our power to the extent Parliament might define. Suppose the Parliament wants to legislate in the field of public health; to that extent we abrogate the power we have had.

Mr. SPEAKER.—I am more than doubtful now. If we pass an Act on the portion of the field uncovered, whether they will have the power. But, these are all controversial points which members cannot decide here.

†**Sri S. M. KRISHNA.**—I wish the Minister had given some thought to this matter.

Now, Sir, coming to the resolution as such, leaving away the legal aspect of it, I am constrained to say that public health in our State is a matter in which the State Government has not acted vigorously. This is a charge that has been levelled against this Government. Any one of us who would go to the rural areas of our State and also to the various dispensaries, hospitals that are run by the State Government, will be convinced that the state of affairs of our public health department is not what it should be. We have time and again drawn the attention of the Government that this is an area where it can take a decisive action, acting vigorously with a bold leadership. Some time back the Hon'ble Minister for Health did make a reference to certain of the influences that are brought to bear on him. He made a specific observation that Members of the legislature had come to him quite often and tried to exert pressure on him to act in a particular manner. I am afraid, the health matter in

our State has been neglected. Any one who goes to the Victoria Hospital or the Vani Vilas Hospital or any other hospital in this State, will be convinced that that cannot be by any standards called as a hospital. We have been spending lakhs of rupees on these hospitals. I know a number of dispensaries in the rural areas where if a doctor is posted, there will not be a compounder; if a compounder is posted, there will not be enough medicines.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

3-00 P.M.

There are dispensaries wherein we know not even bandages would be available. What is the reason ? Is it due to the fact that the number of patients are on the increase in the State or is it due to the fact that the State Government is not able to cope with the growing number of people who go to the public dispensaries ? It is also common knowledge that people have lost their confidence, faith in Government-manned dispensaries. I know hundreds of instances wherein people would rather prefer to go to the private practitioner to get medical aid than risk their lives in a Government hospital. Any Hon. Member of this House who is in contact with the people and is able to feel their pulse knows that the Government hospitals have become hotbeds of corruption; they have become highly self-centered and there is no devotion that is needed of medical men.

Here, I would also like to bring to the notice of the House that it is sometimes said that a medical man should not be the head of the department, head of the Ministry. People quote the instance of Dr. Jivraj Mehta in Maharashtra. It is said that a doctor running the Ministry will have his own prejudices, his own bias. To that extent the effectiveness and the efficiency of the department would suffer. I am not here-nor am I willing—to cast aspersions against the Minister who is heading the Ministry now. I hold him in high esteem. Nonetheless, if he is not able to bring in any reforms in the field of public health in this State, then I should assert that he is failing in discharging his responsibilities. He would be failing not only as a Minister of the Cabinet but he would also be failing to function effectively from a humanitarian point of view. How many surprise visits has he made to the various hospitals ? Being well-versed in the medical field, if he is not able to effect improvement, I ask, who else can ? If he is a failure, I want to know who else can be a success ? Medical facilities are woefully lacking and this is a matter which is neglected. When the Health Demands come up for discussion in the House, many criticisms are levelled against the Department, about the manner in which the hospitals and dispensaries are run. Nevertheless, the problem is tackled in a callous manner; there is indifference in regard to matters of public health. To quote a very small instance, during the last session of the Assembly, I brought to the notice of the Hon. Minister for Health about a particular village in Maddur taluk, which had certain health problems. I gave a petition to him. It is

(Sri S. M. Krishna)

more than a month now. I wanted the Health Minister to instruct his Department in the District to go to that village and investigate the matter. Till today nothing has been done. What happened to the petition given by a representative of the people ? If this is the respect that Government would give to the representatives of the people, what can a common man expect from Government ? Is not the Government becoming beyond the reach of the common man ? When a responsible person gives a petition and the District Health Authorities give scant respect to it, how can things be said to be going on well ? Is this the reason that impelled the Government to transfer the Public Health Department to the Central Government ?

Let us look at the problem from the practical point of view. Today, if certain problems are not attended to at the State level, we can call the Minister to give his explanation.

What happens tomorrow if this official resolution is passed and if Parliament were to make laws and bye-laws ? Whom shall we hold responsible ?

Sri A. P. APPANNA (Virajpet).—Even if it is an Act of Parliament, the implementation will rest with the State Government.

Sri S. M. KRISHNA.—But they would be responsible to the Central Government, not to this House. We do not make the law or bye-laws or the rules.

Sri K. NAGAPPA ALVA.—For the information of the House, I will interefere for a short moment. From the manner in which the criticisms have been made about the Department, I may say that it does not refer to this Bill. This will be a model public health Act. On that model, we will have to base our Act. That will cover some of the important subjects. It would only help us in the enforcement of the Act. It is very clear that the State Legislature retains the necessary legislative powers to make provisions relating to public health. Such powers are already there. In no way are we giving up those powers to Parliament. On the other hand by passing the Act, which will cover important subjects, we will only help implementation of certain policies which are of inter-State importance. For example, infectious diseases like plague or the question of adulteration of foodstuffs. Now it is only a question of our agreeing to a model act and this is a matter on which all are agreed. All the State Governments have already agreed after going into all the details and the legal aspects involved. As I already said, the Madras Legislature has already passed this resolution. There is no point of discussing the merits of the case or casting aspersions on the activities of the Ministry. This is not the time for it. I will have a time to reply to such criticisms. I have the greratest respect for my friend Sri Krishna but he should not have spoken in the manner he did on this resolution. There is great improvement already and everything possible has been done to improve the Department. If there are minor defects, attempts are being made to rectify them.

As I said the Central Health Council, of which all State Health Ministers are Members and the Central Health Minister is the Chairman, have for the last few years been discussing these matters and they passed a resolution suggesting a model Act. There has been no model legislation so far and that is creating certain difficulties. As it is they are being enforced by the municipal authorities but it is necessary to bring them under a comprehensive model Act. The Bill has already been prepared. I therefore request the House to take serious note of the resolution before the House. I once again repeat we are not in any way giving up our powers.

We are to enact legislation on the basis of the model Bill that will be enacted there. So I once again request the House to accept this Resolution unanimously.

† Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—On a point of order, Sir. I think the wording of the resolution itself has to be changed, in view of the explanation given by the Hon'ble Minister. He is explaining that it would serve for us as a model and that such a model Bill will be prepared by the Central Government, where as the resolution says that we must delegate our power to the extent of this subject to Parliament. The Hon'ble Minister says that there a model Bill will be enacted so that we may adopt. This seems to be a wrong statement, because Article 252 of the constitution says that there are two opportunities given to State legislatures. One is to delegate the power of legislation to Parliament or in case the parliament passes a law, that will be adopted by the legislature of any State. Adoption of a law made by Parliament is one thing. Passing of a resolution vesting the power of legislation in parliament is another thing. If it is the law passed by Parliament on some other State's resolution, then we need not discuss this now. After all Parliament pasess law and if that law is found acceptable to us, if we think that we cannot make a law of that kind, then at that time, we can take up this question. Therefore if the explanation of the Hon'ble Minister is correct, then the wording of the resolution has to be modified.

Mr. DEPUTY SPEAKER—Does the hon'ble member mean to say that it acts in two ways-one is that Parliament will enact law and the State Legislature can adopt it if it so desires, and another is to transfer the power of making such laws to the Centre ?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—We vest the Parliament with power and they pass the law and it automatically applies to us. Secondly that Parliament passes a law and we realise that it is a model law and it is good for us. Then we adopt that law. These are the two modes. The point of order is, if this explanation given by the Hon'ble Minister is correct, namely that we would accept here this model law passed by Parliament then the wording of the resolution has to be changed and it has to be brought under the second category. The resolution will have to be modified. If the explanation is correct, then the resolution is not in order.

Sri K. NAGAPPA ALVA–.What I was saying was that the Model Act will apply to all the State and within the frame work of that Act, States will frame the rules to suit the requirements and local conditions. So the point here is, to allow the Parliament to enact legislation it is necessary that at least two States should concur with this and we should not lag behind. All the aspects have been considered by the Cabinet and we are convinced that it is not a question of the Central Government interfering with our powers. If this Act is passed, it will also help us in so many ways. That is the object of the resolution.

†Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Again it means the Law Making powers is given to Parliament and rule-making power is reserved to the State. This also is not mentioned in the Resolution. He is qualifying his statement. In this resolution, absolute power is being delegated. Here we cannot give any qualified power under this resolution. If the Rule-making power is it to be retained by the State Government, the Resolution will have to be modified suitably.

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇದೇನು, ಸ್ವಾಮಿ ಯಾರದೋ ಮಗುವಿಗೆ ಯಾರೋ ಹೆಸರಿಟ್ಟಂತೆ ಆಯಿತಲ್ಲ? ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಮೆಂಡ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಯಾರು ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಆಮೆಂಡ್ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಅವರಿಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಮೆಂಡ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

What are the powers of the State Legislature to make rules? Please let us know what exactly is the matter.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—As regards the point of order raised by the Hon'ble Member, there is no point of order because he says that the Hon'ble Minister says that only a model Act would be passed by Parliament and we will have subsequently to adopt it. But that is not the case. We are hereby empowering Parliament through this Resolution to pass an Act which may apply uniformly to all the State Governments and some States also will subsequently adopt it.

Sri K. NAGAPPA ALVA.—About Rule-making power, I am sorry to say that I did not mean that they would enact the law and that we would frame the rules. What I meant was that while working out the details, we would be able to enforce it in a manner suited to us. I never meant that we would have the power to frame the rules.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Under article 252 by this Resolution, we are empowering the Parliament to pass a uniform Act so far as this subject is concerned under the public health so that there may be uniformity throughout the country. That is the purpose of this Resolution.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—As far as the explanation of the Minister is concerned, he said that it would be a Model Act and that it would be open to us to adopt it or not.

Sri K. NAGAPPA ALVA.—I never said like that.

Sri K. PUTTASWAMY (Minister for Municipal Administration).—It will be a model Act for those States which do not adopt it.

†Sri S. M. KRISHNA.—Sir, the problem of public Health should engage the most urgent consideration of any Government. The Hon'ble

Minister was pleased to say that there must be minor defects here and there. I am afraid the defects are major and it takes only a surgical operation to get rid of the defect. This cannot be cured by oral medication. It takes something stronger, something effective and I am sure that with the prodding that we give here, the Minister will make up his mind to act in this area.

Now coming to the point of abrogating our capacity or our power to enact legislation in this areas, I am not unaware of the advantages of such a move. We know that the State Governments have been the recipients of abundant medical aid from the Central Government. It could also by a fact that in the past few years the Central Government has been making proper and improper in roads into the State laws also. I do not know what prevented the Central Government if the idea is to have a model legislation in the area of public health. I wonder what prevented the Central Government to send us that particular model Bill which could have been as well enacted by the State Government and by the State Legislature. Let us not forget that in all the States in our Union the Congress Party is in power and the Central Government is also manned by the Congerss Party. So nothing could have prevented the State Governments from passing this particular legislation. Now with regard to the whole idea of giving away one of the most crucial areas of State administration, that is, Public Health, which has been with us for so long a time, I do not think, that we could right away agree to it without being clear about the dimensions of the problem, without being clear about various aspects of this particular legislation that is going to be made in the Parliament. We should not act in a hasty manner. That is the sum and substance of my submission. With these few words, I oppose this official resolution.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ಪೀಕರ್, ನಾನೂ ಬಂದು ನುಮಾರು ಏಳು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ನಿರ್ಣಯ ಬಂದಿರುವುದು ಇದು ಪೊದನೆಯ ನಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡಲು ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಾರ್ಲಮೆಂಟಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಇದೇ ಪೊದಲನೇ ಬಾರಿ ಎಂದು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿರುವ ಹಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಾರ್ಲಮೆಂಟಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಈ ಶಾಸನಭೆಗೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಒಂದು ಪಾನುಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೇ ಏನೂ ಕೆಲನವೇ ಇರುಪುದಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪೊತ್ತು ಹೆರ್ತ್ ಆಯಿತು, ನಾಳೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ನಲ ಪೋಲೀಸು ಶಾಖೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ನೆರವು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಈ ಶಾಸನ ನಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹದ ಕಾನೂನನ್ನೂ ಮಾಡುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಓದಿದ ಮೇರೆ ಮತ್ತು ಆರ್ಟಿಕಲ್ಲು 249, 250 ಮತ್ತು 252 ಇವುಗಳನ್ನು ಓದಿದ ಮೇರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜ, ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಕಂಟಿಂಜೆನ್ಸಿ ಏನಾದರೂ ಉದ್ಭವಿಸಲು ಅಂತಹ ಆಗಬಾರದ ಕೆಲನವೇನಾಗಿದೆ? ಈ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ಯೂನಿಫಾರಂ ಆದ ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಈಗ ಇಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಾನೂನಿನ ಕಡತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಶಾಸನ ಮಾಡಿ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟ್‌ನ ಶಾಸನಗಳ ಕಡತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನನಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಥವಾಗದ ಒಗಟಾಗಿದೆ. ತಾವು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ಸರ್ವಿಸನ್ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲನವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಹಣದ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವೇ ಬೇಡ;

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಇದನ್ನು ಪಾರ್ಲಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವಂತೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತರಲು ನಮ್ಮ ಜನಾರೋಗ್ಯರಕ್ಷಣೆ ಇರಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ? ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ದವರು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಾಕಷ್ಟು ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನೂ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೂ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ರೆಸಿಡೆಂಟರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರುಗಳು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದಿವಾನ್‌ರವರು ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾನೂನನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು ಎಲ್ಲ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೀರೇನು ? ಹೀಗೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ ಯಾವ ಒಂದು ವಿಷಯ ಬೇಕಾದರೂ ಕೇಂದ್ರದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಅವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದಾದರೆ ಇದು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಅಸಂಬದ್ಧವಾದ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ರೈಲ್ವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ರೈಲ್ವೆಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವವರು ಮತ್ತು ಅದರ ವ್ಯವಹಾರ, ಡಿಸಿಪ್ಲಿನ್ನು ಮತ್ತಿತರ ಅಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೇನೂ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟಿನವರು ಆಕ್ಟನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವವರು ನಾವು ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಶಾಸನಸಭೆಗೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲವೇ? ಈ ಸಭೆಗೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಶಾಸನವನ್ನು ಈ ಸರಕಾರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಸರಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಡಳಿತ ಮಾಡಿರುವುದು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ ಎಂದೂ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಜನತೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿದರೆ ಅವರು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿರುವ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಅದನ್ನು ನಾವು ಜಾರಿಗೆ ತರೋಣ ಎಂದೂ ಭಾವಿಸಿರಬಹುದು. ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಫಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಥೋರಣ್ ಅವರಿಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನೆಪದಿಂದ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಿದ್ದ ಸಾವರಿನ್ ಪವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಇಂತಹ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಕೊಡುವುದೇನು ಎನ್ನುವುದೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತಿರುವ ಔಷಧಗಳು ಮತ್ತು ಔಷಧೋಪಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿನ ಈ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ನನ್ನು ಮಾಡಿ ಇದರಂತೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ ಮೇರೆ ಇದರಿಂದ ಎಂತಹ ಭೀಕರ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೋ ಎನ್ನುವುದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಲ್ತ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟು ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಡೈರೆಕ್ಟರೇಟ್ ಎಂದು ಹೀಗೆ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೋ ಅದೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

3-30 P.M.

ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಅಮಾಲ್ಗಮೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನೀವು ಈ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ಈ ಎರಡು ಇರಾಖೆಗಳನ್ನೂ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ? ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಸರ್ವೀಸಸ್ ಎರಡನ್ನೂ ಅಮಾಲ್ಗಮೇಟ್ ಮಾಡಿ ಒಂದೇ ಡೈರೆಕ್ಟರ ಕೆಳಗೆ ಇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇವತ್ತು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥವರು ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ಕೇಂದ್ರದವರು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿದಿರಾ ? ಏನೇನು ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ? ಇದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಈ ನಿರ್ಣಯ ತಂದಿರುವುದು ನಗುಪಾಟಲ್ಲು ವಿಷಯ. ನಾವು ಕಾನೂನು ಮಾಡೋಣ. ಅದರಿಂದ ಏನೇನು ಸವಲತ್ತು ಬರುತ್ತದೆ ? ಪ್ರತಿಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಾಗುತ್ತವೆಯೇ ; ಔಷಧಿಗಳ ಸರಬರಾಜನ್ನು ಎರಡುಸಾವಿರ ಈಗಿದ್ದರೆ, ಹತ್ತುಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಏರಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ. ಅಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ? Better medical aid, better public health, sanitation,

water facilities ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವಿವರಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಕೊಟ್ಟರು. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 252, 249 ಮತ್ತು 259ರ ಕೆಳಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳು ಏನು, ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರ ? ಈ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಾರ್ಲಮೆಂಟಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀವೆ; ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ಅಧಿಕಾರ? ಅದು ಕ್ಯಾಲಫ್ಯೆಡಪವರ್ಸ ಅಥವಾ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಪವರ್ಸ? ತಾವು ಇದನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಸಂಬಧದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿಕಾರವೇನು ? ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ? ಇದು ಸ್ಯಾಟ್ಯೂಟಿಗೆ ಏರಿದ ಮೇಲೆ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಏನಾದರೂ ಎಡರುತೊಡರುಗಳು ಬಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಯಬೇಕು ? ಈ ಆಕ್ಟಿಗೆ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟ್ ಅನುಮತಿ ದೊರಕಿದ ಮೇಲೆ, ಅದನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಾವು ಏನಾದರೂ ಪ್ರತಿಫಲ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಇವತ್ತು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರ ? ಮದ್ರಾಸಿನವರು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರ. ಮದ್ರಾಸು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು, ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯದಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡೇ ರಾಜ್ಯಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದು, ಇಂಥ ಒಂದು ರೆಸಲ್ಯೂಶನ್ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿರುವುದು. ಬಿಹಾರ, ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶ, ಪಂಜಾಬ್, ಬೊಂಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ? ಹಾಗೆ ಮಾಡದೇನೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪಡೆಯದೇಕಾದಂಥ ಲೋನು ಮುಂತಾವ ಸಹಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವಿಲ್ಲದೆ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಯಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಿರ್ವೀರ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಒಂದೇಪಕ್ಷದ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವಿರುವಾಗ, ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರ ಏನು ಸವಲತ್ತನ್ನು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಪಡೆದಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯ ತಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಏಫಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಹಿಂದೆ ಏನಿದೆ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಕಾದು ನೋಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ಜನರ ರೀಆಕ್ಷನ್ ಏನು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬೇಕಾದರೆ ಆಮೇಲೆ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಿ. ಮುಂದಿನ ಬಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದ ವರೆಗೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಬಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ, ಈ ಸಭೆಯ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗೊತ್ತಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಈ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ವಿಮರ್ಶಿಸೋಣ. ಈ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, Congress Government will be a falling pedestal; ಹೂವಿನ ಒಂದೊಂದು ದಳವೂ ಬಿದ್ದು ಹೋದಂತೆ ಬಿದ್ದುಹೋಗುತ್ತದೆ ; ಈ ಸರಕಾರ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ತಿರಾಂಜಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ರಾಜಕೀಯ ಸನ್ಯಾಸ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಕಾಪಿಬಜ್ಜೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಠಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ, ಅಥವಾ ಗುಡಿಗೋಪುರಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆರೋಗ್ಯಶಾಖೆ ನಡಿವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕನಿಷ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ನಿರ್ಣಯ ಈಗ ಬೇಡ, ಇನ್ನೂ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಕಾದುನೋಡಿ, ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ಆವರ ಅನುಮತಿ ಇದ್ದರೆ, ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ, ಏಕಕಂಠದಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀವೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎ. ಕೃಷ್ಣಶೆಟ್ಟಿ (ಮಂಗಳೂರು-II).—ಸ್ವಾಮಿ, ಕೇಂದ್ರದವರು ಈ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವು ಏಕೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಬೇಕು ? ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಒಂದು ಸಮರ್ಪಕವಾದ, ಸರಿಯಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೋ!

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯೂನಿಫಾರ್ಮಿಟಿಗಾಗಿ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಕೃಷ್ಣಶೆಟ್ಟಿ.—ಹಾಗೆಯೇ ಯೂನಿಫಾರ್ಮ್ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ, ಬೀಡಿ ಮನೂದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಏಕೆ ತರಲಿಲ್ಲ ! ರೈಲ್ವೆ, ಪೋಸ್ಟ್ ಅಂಡ್ ಟೆಲಿಗ್ರಾಫ್ಸ್, ಮಿಲಿಟರಿ ಮುಂತಾದುವು ಯೂನಿಯನ್ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟೀವ್ ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ, ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವು. ಇದು ಕನ್‌ಕರೆಂಟ್ ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಕಾನೂನು. ಮದ್ರಾಸು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾವು ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದಿದ್ದರೂ, ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಒಂದು ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಆಡಳಿತ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೋ ?

(ಶ್ರೀ ಎ. ಕೃಷ್ಣಶೆಟ್ಟಿ)

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ಇಂಡಿಯನ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ಲಿನವರು ನಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿಯ ಮೆಡಿಕಲ್ ಡಿಗ್ರಿಯನ್ನು ರೆಕಗ್‌ನೈಸ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾನೂನು ತರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯನ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸರ್ವೀಸಸ್ ಶುರು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವರ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆ ಇದೆ; ನಮ್ಮದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರದ ಸರ್ವೀಸು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದರೆ ನಮ್ಮ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರ ಪಾಡು ಏನು? ಇದನ್ನೂ ಕೂಡ ನಾವು ನೋಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಡೈರೆಕ್ಟರೇಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬರು, ಮೆಡಿಕಲ್ ಇರಾಖೆಗೆ ಒಬ್ಬರು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಇಲ್ಲ, ಒಬ್ಬರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ತಮ್ಮ ಶಿಫಾರಸಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬೇಡ, ಒಂದೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಬುದಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಮದ್ರಾಸು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಮದ್ರಾಸು ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಡಾ॥ ನಾಗಪ್ಪ ಆಳ್ವರವರು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವ ತೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಂದು ಐಕ್ಯತಾ ಮನೋಭಾವ ತರಬೇಕು, ದೇಶದ ನಮಗ್ರತೆ ತರಬೇಕು, ಎನ್ನುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಬರೀ ಒಂದು ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮಂಡಲಗಳ ಹಾಗೆ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯಾಗಿ ಉಳಿದು, ನಮ್ಮ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯ ಹಕ್ಕುಗಳು ಅವರಿಂದ ಕಸಿಯಲ್ಪಟ್ಟು, ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಈ ಕಾನೂನು ತರುವುದರ ಬದಲು, ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾದೀತು.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಸ್ವಾಮಿ. ಆಳುವ ಪಕ್ಷದವರು ಯಾವರೀತಿ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಮಂತ್ರಿಗಳೇನೋ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಆಳುವ ಪಕ್ಷದವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಏನೂ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡದೆ, ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವೋ ಇದನ್ನು, ಅವರೇ ಯಾರಾದರೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದರೆ ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಅನುಮಾನಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಈ ಡಿಬೇಟ್ ಬೇಗ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

† ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ತರಹ ಇರಬೇಕು ಆದುದರಿಂದ ಇಂಥ ತರಾವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಡಿ ಎಂದು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದರ ಸಾರಾಂಶ. ಮೈಸೂರಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಏನಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಮಾದರಿಯಾದ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಆಡಳಿತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು, ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಗುರಾಮಗಿರಿ ಸರ್ಕಾರ ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಆ ಮಟ್ಟ ಸಾಲದು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಇಂಥ ನಿರ್ಣಯ ಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರ ಪ್ರತಿಭೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಬರಡಾಯಿತೇ ಅಥವಾ ಇದ್ದ ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ಪುರಸ್ಕಾರ ಮಾಯವಾಗಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂಥವರಿಗಾದರೂ ಥಿಗ್ಗನೆ ಎದ್ದು ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಆಡಳಿತವು ಜನತೆಯ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಇದನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಸಾಧುವಾದುದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಲ ಒದಗಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿವೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಮೇರೆಲ್ಲ ಹುಣ್ಣುಗಳು ಎದ್ದ ಹಾಗೆ ಎದ್ದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಪರದೇಶದ ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇಂಥ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ಒಳ್ಳೆಯದು ಇರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ.

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಮೋಘವಾದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನೋಡುವುದು ಈಗ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದರೆ ಅಡಳಿತದಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು ಇನ್ನು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಜನತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಇರುವವರು, ಧ್ಯೇಯಕ್ಕೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿರುವವರು, ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಅರ್ಹತೆಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿರುವವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದು. ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರು ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವವರು ಇವರೆಲ್ಲರ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ತರಹ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ನಾವು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ನೆಹರೂ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು. ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಸಹಕಾರ ಏದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಈ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಇದನ್ನು ರೆಫ್ಯೂ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲ, ಯಾರಾದರು ಅರ್ಹತೆ ಇರುವವರು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಡಳಿತ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಈ ತರಹ ಕೆಟ್ಟ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯುವುದು ಸರಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಏನೋ ತಂದಿದ್ದೀವೆ ಎಂದು ಯಾವುದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರೊ ಅದನ್ನು prestige question ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಆರೋಗ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಅಧಿಕೃತ ನಿರ್ಣಯ ಏನು ಮುಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇದರ ಮಂಡನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ಯಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಕೊಟ್ಟ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಮೂಲಕ ಏನನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಅವರಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿದರು ಇಂಥ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಹೆಲ್ತ್‌ನವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆರೋಗ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸುಶೀಲಾ ನಯ್ಯಾರ್ ಅವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೆಲ್ಲ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕ ಕೇಂದ್ರದ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಆದರೆ ಒಳಿತು, ಈ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯ ಅಡಳಿತನವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಜೊತೆಗೆ ಮದ್ರಾಸಿನ ವಿಧಾನ ಸಭೆ ಮತ್ತು ಪರಿಷತ್ತು ಇಂಥ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾಡಿದರೆ ಅಂಥ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ಅವರು ಮುಂದುವರೆದು, ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಮೂಲಕ ಕೊಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಂಸತ್ತು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾದರಿ ಕಾನೂನನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ನಮಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅದರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ; ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಮೂಲತಃ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಈಗ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತ ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಬಂಧನೆಗೊಳಿಸತಕ್ಕಂಥ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಬಂದಾಗ ನಮಗೆ ಏನೇನು ಅಧಿಕಾರಗಳು ಉಳಿಯುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದು ಡೆಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಮಸೂದೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಮೂಲಕ ನಿರ್ಧರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗಲೇ ನಾವು ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ಸಂಸತ್ತಿಗೆ ನೀವು ಇಂಥಾದ್ದೇ ಮಾದರಿ ಕಾನೂನನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ನಮಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ಎಂದು ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮನೆಗೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಮೂಲಕ ಆ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಲೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಈ ರಾಜ್ಯ ಎದುರಿಸುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಏಕರೂಪತೆಯ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಬರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಂದೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 252ನೇ ವಿಧಿಯ ಒಂದನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಮೂಲಕ ಈಗ ಸ್ಟೇಟ್ ಲಿಸ್ಟ್‌ನ 2ನೇ ಲಿಸ್ಟ್‌ನ 6ನೇ ಎಂಟ್ರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಓದುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಈರೀತಿ ಇದೆ :

> "This Assembly resolves that the matter aforesaid and all other matters connected therewith or incidental thereto, in so far as they fall within entry 6 List II (State List) of the seventh schedule to theConstitution of India, shall, in this State, be regulated by an Act of Parliament."

ಇದು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತರ ಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆಗೆ ಇದ್ದಂತಹ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸಂಸತ್ತಿಗೆ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಮೂಲಕ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಮಾಡಬಹುದಾದಂಥ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮತ್ತು.....

Mr. SPEAKER. –What time would the Hon'ble Minister require for his reply ?

Sri K. NAGAPPA ALVA.— Five minutes, Sir.

Mr. SPEAKER.—Yes, Sri Gopal Gowda will continue and conclude soon.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.–ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಸಂಸತ್ತು ಇದನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ಈಗ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನು ಇದೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗಲೇ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಮನಗಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾ, ಈ ಒಂದು ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಸಂಸತ್ತು ತಂದಾಗಲೂ ನಿಮಗೆ ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಉಳಿದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ; ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಪೂರ್ತಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೂಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರು. ಸ್ವಾಮಿ, ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಏನು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರೋ ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ತತ್ಸಂಬಂಧವಾದ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಅದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗ ಎರಡು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ಬೇರೆ ಇದೆ, ಮೆಡಿಕಲ್ ಸರ್ವೀಸಸ್ ಬೇರೆ ಇದೆ, ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಒಂದುಗೂಡಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಅಭಿರಾಷೆ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ದಿವಸದಿಂದ ಇತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರೂ ಕೂಡ ತಾವು ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ ತರುಣದಲ್ಲೆ ಬಹಳ ಸಲ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಕೂಡ ನಾನು ನಡೆಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಅದು ಏನೂ ಆದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂಥ ಕೇಂದ್ರದ ಆರೋಗ್ಯ ಸಚಿವೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸುಶೀಲಾ ನೈಯ್ಯಾರ್ ಅವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೆಲವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಸಮಧಾನಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಏನೋ ಒಂದು ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ ಹಾಗೆ ? ಕೇವಲ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಹೆಲ್ತ್ ಅಥವಾ ಹೆಲ್ತ್ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಸರ್ವೇ ಕಮಿಟಿಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾವು ಪೂರ್ವಾಪರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೇ ಇಂತಹ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಕೇಂದ್ರದ ಪರಿಗೆ ವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ವಿಚಾರಮಾಡದೇ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರಮಾಡುವುದು ಮುಂದೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವಾಧೀತು ಎಂದು

ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅನುಕೂಲಗಳೂ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅನುಕೂಲಗಳಿಗಿಂತ ಅನಾನುಕೂಲಗಳೆ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಹಣದ ರೂಪದಲ್ಲಾಗಲೀ ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೊಂದರೆ ಯಾಗತಕ್ಕ, ಇರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ಇದು ಆದರೆ ಆಗ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೊಣೆ ಆಗುತ್ತಾರೆ? ಯಾರಿಗೆ ನಾವು ದೂರು ಕೊಡಬೇಕು? ಯಾರಲ್ಲ ಮೊರೆ ಇಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಶೆಲ್ವಾಂಕರ್ ಎನ್ನುವವರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:—

63ನೇ ಇಸವಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ 4ನೇ ತಾರೀಖಿನ ಹಿಂದೂ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೆ. ಎಸ್. ಶೆಲ್ವಾಂಕರ್ ಎನ್ನುವವರು ಒಂದು ಲೇಖನ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—I will not allow any newspaper to be read here.

Sri S. GOPALA GOWDA.—I am quoting, Sir.

In the Hindu of Decr. 4, under the caption. "many British illusions kept pulled apart....."

Mr. SPEAKER.—I will not allow any quotation. The Hon'ble Member says as if it is his own. I value it all the more.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಆಗಲಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸರ್ವೀಸ್ ಇರಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬ್ರಿಟಿಷರಿಂದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಚೆಗೆ ಸಂಸತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ಪೋಲೀಸ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಪುನರ್‌ಘಟನೆಮಾಡಿ ರಾಷ್ಟ್ರವ್ಯಾಪ್ತಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪೋಲೀಸ್ ಆಡಳಿತವನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬ್ರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸರ್ವೀಸ್, ಹೆಲ್ತ್ ಸರ್ವೀಸು ಎನ್ನುವುದು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

4-00 P.M.

ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಎಷ್ಟೋ ಆಹಾರವನ್ನು ಅವರು ಕಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ. ಅದನ್ನು ಹಂದಿಗಳು ತಿನ್ನುತ್ತವಂತೆ. ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಆ ಆಹಾರ ಹಂದಿಗಳು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ರಾಯಖಾದುದು ಎಂಬುದು ಇದರ ಅರ್ಥ. ಅಡಿಗೆಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ನ್ಯೈರ್ಮಲ್ಯದ ವಿಚಾರವೇನೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇದರಲ್ಲೀಗ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಆರೋಗ್ಯ ಅದರಲ್ಲೂ ಬಡವರಿರತಕ್ಕಂತ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಪುಷ್ಟಿಕರವಾದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಂಥ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸೇವೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರದೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಪ್ರಿವೆಂಟೀವ್ ಮತ್ತು ಕ್ಯೂರೇಟೀವ್ ಈ ಎರಡರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಈ ರೀತಿಯಿರುವಾಗ ನಾಳೆ ಸಂಸತ್ತಿನವರು ಅಂತರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯವಾಗತಕ್ಕಂತ ಒಂದು ಸ್ಥೂಲವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಡಕ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್, ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರಂತೂ ಪರವಾಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಿಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವವರಿಗೆ ಮೈನೂರಿನವರು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಯಾವ ಹಣವನ್ನೂ ಬೇಡಬಾರದು ಎಂಬ ಇಂಥ ಒಂದು ಇತಿಮಿತಿಯನ್ನು ಆ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಾಳೆ ಅವರು ಅಡಕಮಾಡಬಹುದು ಆಗ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಇಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇವರಗತಿ ಆಗ ಏನಾಗುತ್ತದೆ! ಈಗಲೇ ನಮ್ಮ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಔಷಧಿಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬೊಬ್ಬೆ ಹತ್ತಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ರೈಲ್ವೆಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಆಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಇದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರದ ಶಾಸನವಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಂದು ಮಾನ್ಯಸಚಿವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆ ಈಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಅದು ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ಈಗ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಾವು ಮತ್ತೆ ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನಾವೀಗ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಇಡೀ ಸಭೆ ಒಪ್ಪದ ವಿನಾ ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅಂಗೀಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಾಗಲೇ ನಾವು ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರುಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಬಂದರೂ ನಾವು ಅವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ತಿಪಟೂರಿನ ವಿಚಾರವೇ ಸಾಕು. ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಹೆಲ್ತ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ರವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೇ ಇವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದಲೇ ಈ ಕೆಲಸ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಆ ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಮುಂದೆ ಇದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ರಾಮಾಯಣವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆ ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಲೈಟನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೇ 42 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ 5 ಆಡಿ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ರ್ಯಾವೇಟ್ರಿಗೆ 7 ಲೈಟುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು 2 ಫ್ಯಾನುಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಸ್ಟೋರ್ ಪರ್ಚೇಜ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಅಷ್ಟು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರಂತೆ, ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕಲೇಬೇಕಂತೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಯಾರ ಕೈಯಿಂದಲೂ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬರುವುದು ಯಾವಾಗ? ಅವರು ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಯಾವಾಗ? ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ? ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರಗಳೊಂದನ್ನೂ ತಮ್ಮ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿಲ್ ಅಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದ ನಂತರ ಮಾನ್ಯ ಹೆಲ್ತ್ ಮಿನಿಸ್ಟರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಪ್ಪ ಆಳ್ವ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆಯೇ?

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುವೆಚ್ಚಗಳೇ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಏಕ್ಸ್‌ರೇರಿಯಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ಭೂತಕನ್ನಡಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ಅದೇ ಆ ಯಮಧರ್ಮರಾಯನ ಪಟ್ಟಣ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ, ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಹೋಗಿ ನೋಡಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗ ಇನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದು ಯಾವಾಗ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಯಾವಾಗ! ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಈ ಹಣದ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು ಬಲವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕಡೆಗೆ ಒತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಅಧಿಕಾರ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ. ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ವಹಿಸುವುದು ಸರ್ವಥಾ ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಮಗೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಹಣದ ಸೌಲಭ್ಯ ಕಡಮೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ.

†Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Sir, in this resolution it has been stated that public health is a matter of utmost importance and the problems that face State Government in the administration of Public Health are common to all States, and therefore this resolution has been brought in. If public health is of utmost importance to the State Government, then agriculture is also equally important, forest is equally important, education is equally important and fishery is also equally important. If we yield in the matter of public health, if another initiative comes in the matter of education and if a resolution is passed in the Education Ministers' Conference to that effect, then we will have to yield there also. Therefore, I wanted to know what special necessity is there and what is the desirability to bring this resolution before this House. We know that Parliament has exclusive and full power with regard to List I. Under Articles 249, 250 and 251 they have the power to legislate. As

far as article 249 is concerned, the Union Parliament itself takes the initiative and legislates about the items in List II. In the matter of national importance, India is one and indivisible and therefore Parliament must have power to legislate in the matter of national importance. Whenever there is a proclamation of emergency then also power is given to the Union Parliament. Article 252 says; "If the legislatures of two or more State are of the opinion....." So, we must have some opinion here. If the legislatures are of the opinion, they can regulate. Therefore, I think, that if the matter cannot be regulated by us, that is the State Governments, then it will be all right to delegate this power to the Parliament. But, I do not know how we are incompetant to legislate on these matters. In article 252 it is said that those States which do not pass the resolution and enable the Parliament to legislate in this matter, can adopt the Law passed by the Parliament. That power of adoption is there. Cannot we adopt the law after the Parliament passes it?

MR. SPEAKER.—Time allotted for the Debate on this Bill is over and I extend the time by another fifteen minutes.

SRI ANNA RAO GANAMUKHI.—Therefore, Sir, I wanted to impress upon the Government as to why this resolution should be passed. Once we yield on one ground, there may be other suggestions later on in similar fields or in fields where the State Legislature has got sovereign power to legislate. If we are not Competent or if there is any special necessity in the interest of the nation or in the interest of the State itself, then we should not have any objection. Here I do not see any such thing unless the Minister states the desirability of passing such a resolution. If we take the resolution, literally it may cover many other fields afterwards.

MR. SPEAKER.—It cannot, unless we ourselves agree and unless the House passes a resolution to that effect. It is a willing surrender and a willing handing over.

SRI ANNA RAO GANAMUKHI.—And I am speaking in the House itself because it has come in the shape of a resolution. Here and now should we accept it is the question. Therefore, we must think the pros and cons of this resolution. It is not a simple thing. Unless there is some special benefit conferred upon us, we should not do this. I want the Minister to tell us why this power should be given to the Centre. A suggestion was made to the effect that the services in education should be a Central service; that suggestion was made and the State Government did not agree because there were many difficulties. Such suggestions do come day in and day out and it is left to us to accept them or not. After the passing of an Act by the Parliament, we will have a better chance to go into the Act itself and if there is any special benefit that we can derive, then we can adopt it afterwards. Therefore, I want the Minister to explain the desirability to give such a power to the Parliament and what special need there is.

SRI K. NAGAPPA ALVA.—Prevention of diseases and promotion of health are the two important matters which we will have to consider while providing health facilities to the people. In certain cases, the

(SRI K. NAGAPPA ALVA)

habits of the people and in certain other cases activities of certain individuals or sections, come in the way of enforcing certain acts and also in providing facilities to the fullest extent possible and to the satisfaction of the people. There has been no uniform Central Act as a model Act or as a comprehensive Act so far and even in the States we are not having a health Act, which is of uniform applicability to the entire State. The different regions of the State have different enactments, which is leading to a great number of difficulties. Since 1953 this problem has been agitating the minds of various committees. During the last 3 or 4 years, the Health Ministry at the Centre, the Planning Commission, the Central Health Council and the Health Departments of the various State Governments as also the Law Departments, have gone into these questions and they have found that such an Act is very, very necessary, for the maintenance of health and promotion of health. Certain Acts have to be enforced at all levels. The enforcement of the Acts are now partly in the hands of municipalities. I can say here with confidence and I can assure the House that there is no question of giving up our powers at all through this resolution. If the Central Act is passed, it will be easy for us in the matter of enforcement.

Another point made out was that we were not in a position to get money from the Centre or from other sources and that case generally we were giving up health to the Centre. I want to say emphatically that it is not true. I can confidently say that our achievements, compared with these of a number of other States, are not at all bad in the medical and public health fields. The question of medical education or administrative inconveniences does not arise at all in the discussion of this resolution.

Members thought that we were giving consent to this resolution just to please the Centre and obtain some benefits. If we can enforce the Acts properly, we would get what all we deserve. Even for deserving, we must have a uniform Act. This Act should concern the health and welfare of the people. No power will really be taken away by the Centre. I do not want to say more than this. All aspects have been considered. Once again, I want to emphasise that all State Governments have been consulted and the officers of the department have gone deep into the matter. Legal opinion has been obtained and all aspects have been discussed in detail with reference to the existing enactments. We are fully convinced that a uniform Act is necessary and that it would help us. With these words, I commend the resolution for the unanimous acceptance of the House.

MR. SPEAKER.—The question is :

"Whereas Public Health is a matter of the utmost importance and the problems that face State Government in the administration of Public Health are common to all States ;

And whereas with a view to securing uniformity in the administration of Public Health throughout the Union of India, it is desirable that Parliament should pass an Act relating to Public Health applicable to the whole of India;

Now, therefore, in pursuance of clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, this Assembly resolves that the matter aforesaid and all other matters connected therewith or incidental thereto, in so far as they fall within Entry 6 in List II (State List) of the Seventh Schedule to the Constitution of India, shall, in this State, be regulated by an Act of Parliament."

The resolution was adopted.

MYSORE TOWN AND COUNTRY PLANNING (AMENDMENT) BILL, 1963.

Motion to consider.

Sri K. PUTTASWAMY (Minister for Municipal Administration).—I beg to move:

"That the Mysore Town and Country Planning (Amendment) Bill, 1963, be taken into consideration;

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

"That the Mysore Town and Country Planning (Amendment) Bill, 1963, be taken into consideration.

Sri K. PUTTASWAMY.—Sir, the original Bill was passed in 1961 and was submitted to the President for his assent. It received his assent in the month of March 1963. After the Bill was submitted for the assent of the President, there was some correspondence regarding certain provisions of the Bill and finally the assent of the President was communicated and along with that, certain amendments were suggested for consideration by this House. The most important provision which is sought to be amended relates to compensation payable for the land acquired for purposes of the Act. Under the Act which has received the assent of the President and which has been published, the market value is the value as on 1st November 1956 and that should be the basis for awarding compensation. After certain correspondence, it was felt that that basis would work great hardships on the property owners. The Government of India suggested the adoption of a subsequent date. So clause 9, which relates to compensation to be awarded for properties acquired for purposes of this Act, provides that the market value is as on the date of publication of the town improvement scheme.

4-30 P.M.

Sir, a reading of the Town and Country Planning Act will show that there will be some time between the date of publication of the improve-